

(המשך מעמוד 13)

באפריל, עשרה ימים בלבד אחרי שניתנה ההחלטה הקודמת, והמישה ימים לפני ה' מועד שבו היו צריכים להגיש את המיס' מכים החדשים, התברר לצדדים כי בית' המישפט גזר למעשה את הדין עוד לפני שהיו בידיו הראיות במלואן, וניסה להע' מיד פנים כאילו גזירהדין הוכרע ונכתב רק אחריכך.

בתחתית פסקהדין שגישלה בטעות, בו הוסיפה החותמת כי הוא נכון ומתאים למקור, נכתב: "ניתן היום (מקום ריק) באיר תש"ס (5.80-) בירושלים, בהעדר הצדדים". השופטים הנכבדים לא רצו ש' ידעו שהם כתבו את פסקהדין וחרצו מישפט לפני ששמעו את כל חומר הראיות. הם הותירו את המקום שבו צריך היה להוסיף התאריך המדויק — ריק. מתוך כוונה למלאו אחרי שיגישו הצדדים את הממצאים שלהם.

פסקהדין היה קטלני לגבי בוכוולטר, כתבו שלושת השופטים בפסקהדין של' הם: "התובע מבקש מבית'הדין להצהיר שאירוע שקרה לו ביום 16.11.77 או ביום 17.11.77 הינו תאונתי'עבודה לפי חוק ה' ביטוח הלאומי (להלן החוק).

"ביום 26.2.80 החלטנו על קביעת ה' עובדות, מינוי פרופ' גרון כמומחה יועץ רפואי והצגת שאלות למומחה. "ביום 13.4.80 נתקבלה חוות דעתו של פרופ' גרון. ביום 14.4.80 החליט אב בית' הדין לאפשר לצדדים להגיש השלמת סיי' כומים ו/או שאלות למומחה.

"מחוות'דעתו של פרופ' גרון עולה, שלא אירעה לתובע תאונה בימים 16/17.11.77 או בסמוך, מאחר שהוא לא סבל מאוטם שריר הלב, סימני המחלה שעליהם הצביע התובע כתאונה הצביעו על מחלה (אנגינה פקטוריס) שנגרמה על' ידי תהליך ממושך של שנים. כאשר אין תאונה אין גם תאונתי'עבודה ומסיבה זו בלבד דין התביעה להידחות.

"אפילו אם אירעה לתובע תאונה, ה' מומחה חיונה דעתו שאין קשר בין הופעת המחלה בימים 16/17.11.77 לבין האירוע בעבודה ביום 16.11.77.

"המסיבה האמורה לעיל אנו דוחים את התביעה ללא צו להוצאות."

לא סליחה

טעות

רק אחרי שפסקהדין שנשלח בטעות לצדדים, התעורר מישוה בבית'הדין בירושלים והבין את הטעות הגדולה ש' נעשתה. איש לא חשב להתנצל בפני הצדדים על כך שפסקהדין, שקבע לשבט את גורלו של בוכוולטר, נקבע לפני שהיו בפני שלושת השופטים כל הראיות. המז' כיר הראשי של בית'הדין לעבודה ביר' שלם, מיהר לשגר מיכתב אל עורכי' הדין, למחרת מישלוח'הטעות. הוא כתב: "הריני להודיעכם כי ביום 28.4.80 נשלח אליך בטעות העתק מטיוטת פסקהדין בתיק הנ'ל. טיוטת פסקהדין טרם נחתמה על-ידי השופט ונציגי הציבור, וההעתק נשלח אליך, כאמור, בטעות."

לא היתה במיכתב אף מילת התנצלות, ואפילו לא נסיון להסביר כיצד שופטים מכריעים דין עוד לפני ששמעו את כל הראיות. עורכי'דין העוסקים בדיני'עבודה לא תמחו על פסקהדין המוקדם. הם חשו מזה שנים שדברים כאלה קורים בבית' המישפט הזה, אך לא העזו, מפאת כבודו של בית'המישפט, לטעון נגד. בעיקר משום שלא היו בידיהם הוכחות לכך, עורכי'הדין רק תמחו על הטעות של הפקיד ששלח את העתק פסקהדין.

השופט אדלר סרב להגיב בצורה ישירה על מעשיו. באמצעות מזכיר בית'הדין הגיב: "בין כה וכה היה לנו את מרבית החומרי הגברת יעל עוזאי, נציגת הציבור בבית'המישפט, היתה צריכה לצאת לחוץ' לארץ ולא רציתי לעכב את פסקהדין. לכן כתבנו אותו עוד לפני שהגיעו הסיי' כומים והשאלות למומחה. יכלו להיות רק שינויים קלים בפסקהדין בעיקבות החומר החדש, ואת אלה היינו יכולים להור' סיי'."

התירוץ של השופט עלוב כמו הטעות שעשה הפקיד שלו. השופט אדלר אינו מתנצל על הדבר החמור ביותר שיכול שופט לעשות — לקבוע הכרעת'דין עוד לפני שמיעת כל העובדות. גם מישרדי' המישפטים, אשר תשומת'ליבו הופנתה לפרשה, לא הסיק מסקנות נגד השופט.

יוסי ינאי

שיטת אירובי -

ההתעמלות לקצב

הדיסקו - הגיעה

גם לארץ

ותקיץ כאן

את הסבתות

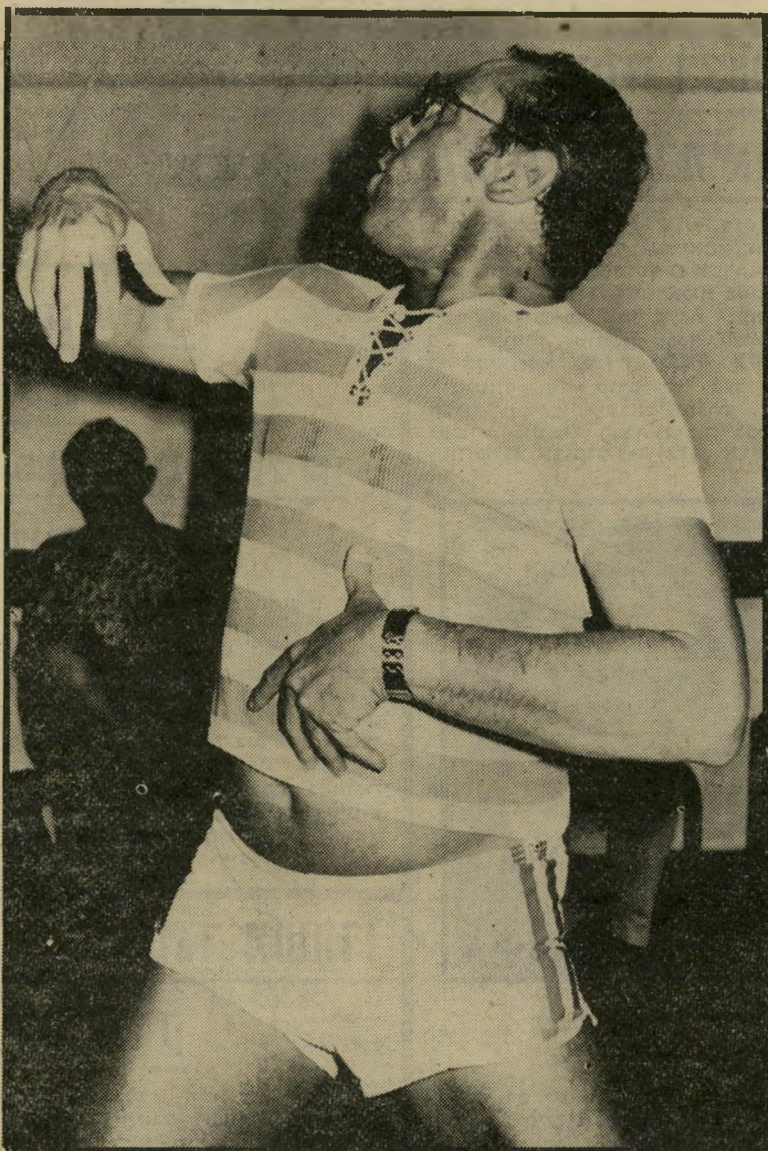
"את נראית נהדר, הגברת, כש' את מויעה..."

"גינגי' תפסיק ללעוס את המסטיק, סגור, תרגליים. תשמע לי, אתה מינימום אדם, אתה כדור בתוך עצמך, סגור, סגור, אני לא רוצה לראות ישיבה בשירותים..." "לא להישבר, בובה'לה, את אולי מרגי' שה זקנה, אבל אני מבטיח לך שכשתצאי מכאן תרגישי כמו שלולית של מים."

הגברתן השרירי, גופו מבהיק מזיעה, קיפץ וריקד באולם הגדול. מדי פעם שלח תנועת'יד סמכותית וקול כשל מסקד בר' צה"ל לעבר 30 הגופות המיועזים, שניסו, מי בהצלחה ומי לא, לחקות את תנועותיו לקצב מוסיקת'דיסקו משלהבת.

רוב הנוכחות באולם היו צעירות. היו גם חמש נשים בגיל'העמידה ושלושה צעירים צנומים, שהיה ניכר כי שנים רבות לא ידעו התעמלות מהי.

המדריך, מוטי בן'בסט בן ה'45, הסתור בב הלוך ושוב בין המשתתפים, כשהוא לבוש במכנסים קצרים וחולצת טריקו, דבריו כונו אל כולם. מדי פעם היה מכונן דבריו אל אחד שנשבר: "התאמץ,

מדריך בן'בסט לצעירים ולסבתות

רקדנית הג'אז מדגימה נורמלי: 200 פעימות בדקה

חמודי, בטן מתפוצצת רק פעם אחת, לא פעמיים!"

מי שהתיישב או צנח על הריצפה בי' חוסר'אונים, זכה בקריאות'עידוד: "את לא עושה את מה שאני מבקש, הגברת, את לא שולטת על עצמך! קצת מישמעת עצמית, בבקשה! את לא יכולה יותר? שיכבי על המיורון. את יכולה אפילו לישון."

התעלפות

לשם הגנה

"חול אירובי" — זהו שם ה' קורס, ההופך בימים אלה ללהיט הספורטיבי הסוער ביותר בארץ. הלהיט הובא מארצות'הברית, שבה הוא מוכר כבר שנתיים. מקור המילה אירובי במילה האנגלית איר, אוויר.

האחראים להכנסת החידוש המהפכני אר' זה הם אנשי מחלקת'הספורט בעיריית תל' אביב. סיפר יהודה בירנצוויג, מנהל המח' לקה לספורט: "אצלנו בארץ מי שמשוגע לספורט אין אצלו בעיות — קדימה הפור' על. אבל הבעייה היתה להחדיר כושר גופני ומודעות לנושא בכל השכבות, ה' מינים והגילאים.

"במשך זמן רב שברנו לנו את הראש וניסינו למצוא שיטות איך להכניס את המודעות לספורט דרך הדלת האחורית. כשהובאה השיטה של המחול האירובי ארצה, לפני כחודשיים, הרגשנו שאנחנו עומדים להגשים את המטרה."

לדבריו של בירנצוויג, אפשר באמצעות השיטה החדשה, פלוס טייס ומדריך, לפור' צץ מסורת בת שנים של התעמלות של כל מין לחוד. בשיטה זאת יכולה מישפחה שלמה להתאמן.

את מהות השיטה התנדב להסביר רפי גורן, האחראי בעירייה על הספורט למבוג' רים. לדבריו, בשיטה זו עומד מדריך על הבמה, וכימעט שאינו מדבר בזמן השי' עור, שאורכו 50 דקות. במשך כל אותו הזמן מופעל טייפ של מוסיקת'קצב, וה' מתעמלים מחקים את תנועות המדריך. את ההפסקות הקטנות מנצלים למנוחה ולבדיקת הדופק.

התעמלות אירובית היא פעילות גופ' נית, שמטרתה יצירת אפקט אימון רצוי